

2.2. Полісся

Полісся охоплює 19% території України. Це заболочені рівнини, які знаходяться головним чином у межах змішаних лісів. Ліси Полісся становлять понад 40% лісового фонду республіки.

Для Полісся характерна надмірна вологість через недостатнє дренавання поверхні. Основні річки Полісся – Дніпро, Десна, Прип'ять, Горинь, Уж, Уборть.

Полісся охоплює північну частину республіки, його площа 8,7 млн. га. Воно характеризується значною мозаїчністю ландшафту, заболоченістю. Ґрунти тут дерново-слабокідзолісті глейові. Тут 16 типів ґрунтів, з них 15 дернових. Це основна арена піщаних ґрунтів в Україні.

За особливостями природних умов Полісся України поділяють на Волинське, Житомирське, Київське, Чернігівське, Новгород-Сіверське.

В зоні Полісся до 1532 видів рослин, 560 родів і понад 110 родин. Серед рослин Полісся багато лікарських.

Природні умови Полісся піддаються значному впливові людини: проведені значні меліоративні роботи, створені водосховища (наприклад, Київське), розбудовані великі міста (Луцьк, Рівне, Житомир, Чернігів, Ніжин, Конотоп, Бахмач, Новгород-Сіверський, Славутич та інші), збудовані Чорнобильська (призупинена у грудні 2000 року) і Рівненська атомні станції, досить густа сітка залізничних і автомобільних доріг, розвинуте сільське господарство, торфодобувна промисловість, розвиваються нафтодобування, гранітні кар'єри, деревообробна промисловість тощо.

З метою охорони природи Полісся в 1968 році в західно-північній частині Житомирської області в басейні річки Уборть створено Поліський державний природний заповідник, площа якого становить 2010 га; на Чернігівщині створено Деснянсько-Старогутський національний парк.